«El Girona té un partit perillós amb el Las Palmas perquè el rival ve a la desesperada»

«El Girona té un partit perillós amb el Las Palmas perquè el rival ve a la desesperada»

Mentre era de vacances a Londres, una trucada del Las Palmas li feia saber que el club havia decidit promocionar-lo del filial al primer equip. Amb 48 anys li arribava l'oportunitat somiada, tot i que només va durar sis partits, després d'una dilatada carrera al futbol català de Segona B i Tercera (Prat, Europa, Badalona, Espanyol B, Sant Andreu...).

Vostè té un ampli recorregut pel futbol català de Segona B i Tercera. Com va acabar a Las Palmas [/esports/futbol/primera-divisio/las-palmas/]?

El meu pare era d'allà, la meva família paterna és canària. Dit això, jo conec des de fa molts i molts anys en Manuel Rodríguez Tonono, que és el coordinador de la base d'allà. I ell sempre em deia que un dia aniria a treballar-hi. Per un tema familiar el meu equip de tota la vida ha sigut el Las Palmas. Em va fer una il·lusió tremenda poder-hi anar al filial, fent números de rècord, i assolint l'ascens a Segona B. A Las Palmas juguen com viuen. Tenen aquesta manera alegre de jugar però poden passar de l'eufòria a estar enfonsats, de seguida, segons com vagi la cosa. La temporada passada amb el filial va ser increïble.

I de cop, el promocionen per al primer equip.

Semblava que tenien tancat l'entrenador italià Roberto De Zerbi. Jo era a Londres de vacances amb la meva filla, faltant una setmana per començar la pretemporada del primer equip, i confirmat com a tècnic del filial a Segona B després de renovar per dos anys. I de cop em van trucar a Londres i em van dir: «Demà a 2/4 de 12 del migdia tens un vol Barcelona-Las Palmas». Jo sempre he dit que al final, una de les explicacions de la meva sortida d'allà és que quan les coses es fan de pressa i corrent és difícil que surtin bé.

També havia sonat Machín...

Machín havia sonat abans de tot això. L'italià estava fet. Jo el vaig veure a Las Palmas, però va tenir una discussió amb la direcció esportiva i se'n va anar. A mi em van trucar el 3 de juliol. Jo era a Londres, a l'estació de Victoria Station. Em pensava que era una broma d'en Tonono. És clar que m'ho vaig agafar amb il·lusió. De 80 vegades que m'ho oferissin, sempre ho agafaria. Com deia vostè al principi, tinc un ampli bagatge al futbol català fins a Segona B. Amb bons resultats, però fins a Segona B. I que t'ofereixin un Primera Divisió, és irrebutjable.

Havia perdut l'esperança d'arribar algun dia a Primera?

Sempre la tens aquesta esperança, i més estant en un filial. A l'Espanyol també vaig estar a prop de poder entrenar el primer equip, però no va sortir bé la temporada. El meu segon era Sergio i ell va ser al final l'escollit. També, lògicament, ell és un exjugador, de la casa, conegut, i tenia més possibilitats que els que no hem sigut futbolistes d'elit.

Al final només va dirigir els sis primers partits de Lliga del Las Palmas. Què va fallar?

Jo sabia que hi havia gent del club que no confiava en mi. Ara tampoc és el moment de parlar-ne. Però veia que la cosa no anava. Quan vaig marxar, el Las Palmas duia dues victòries i era quinzè; ara estem a la jornada 18 i en porten tres, de triomfs.

Vostè va fer sis punts en sis partits i ara el Las Palmas en suma 11 en 18. I ja ha vist passar quatre entrenadors.

A Las Palmas estan desesperats. És un partit perillós per al Girona el de dissabte perquè el rival ve a la desesperada i perquè després el Girona tindrà dos partits seguits a fora, Atlètic i Màlaga, i un calendari complicat.

El Girona pot patir tremolor de cames recordant el partit contra l'Alabès?

El partit de dissabte, per al Girona, és de coco. Quan t'enfrontes al cuer, a la categoria que sigui, hi ha qui pensa que serà tot molt fàcil i hi ha qui pateix, pensant a veure si es fallarà. Si el Las Palmas es posa per davant, no cal posar-se nerviós. El Girona ha de ser el Girona. Si ho fa, el més normal és que tiri el partit endavant. Si el Girona

pensa que s'enfronten al cuer i que «ai, ai, ai» a veure si ens torna a passar allò de l'Alabès, malament rai. Segur que Machín està treballant aquesta setmana l'aspecte mental. Si jugues contra l'últim vol dir que tu ets millor i que estàs fent les coses més bé. Per tant, els jugadors han d'anar amb la seguretat que si fan les coses com saben, han de tirar el partit endavant. És un partit de coco.

Si per al Girona és un partit perillós, per al Las Palmas...

Ells vindran a la desesperada, a guanyar com sigui. El cap de setmana contra l'Eibar guanyaven 1-0 i els van remuntar. Dimarts a València, en el partit de Copa, van oferir força mala impressió. Van rebre quatre gols però haurien pogut ser més. La gent allà està molt cremada. Els jugadors estan assenyalats després d'haver vist passar quatre entrenadors. Ara, dit això, també veig que hi ha equips com el Màlaga, l'Alabès, el Llevant i el Deportivo que estan a prop del Las Palmas, els tenen a l'abast. El Llevant, per exemple, si no fitxa un davanter centre en el mercat d'hivern penso que patirà.

I el Girona, patirà?

Jo crec que no. Ara sembla que passi una mala ratxa per les dues derrotes seguides que ha encaixat, però penso que aguantarà bé la categoria.

Van ser sis partits a Primera amb el Las Palmas. Els va gaudir o els va patir?

Els vaig viure amb la il·lusió de debutar a Primera. Vaig estar en estadis guapos com Mestalla i el Sánchez Pizjuán, però també és veritat que no tenia bones sensacions amb l'equip. Per molt que no hagis entrenat a Primera, si tens certa experiència a les banquetes, si veus que l'equip no rutlla, gaudir gaudir no ho fas. Però ara seria oportunista dir que els resultats m'han donat la raó.

Els futbolistes d'elit són en un altre món?

Jo sempre he dit que el futbol, a qualsevol categoria, té tres coses: entrenar, la lectura que puguis fer dels partits i la gestió de grup. A mesura que vas pujant les categories, la gestió de grup és cada cop més important. Si estàs a Primera Catalana compta més la lectura del partit que la gestió de grup, perquè els nanos venen a entrenar-se, però un dia no poden, tenen la seva feina... A Primera la gestió de grup està molt per sobre de la resta. I amb Zidane tenim l'exemple més clar. A Segona B estava a 10 punts del Barakaldo i arriba a Primera i

guanya dos Champions. La gestió del vestidor és importantíssima. I si combines les tres coses, tipus Pep Guardiola, ets definitivament un geni.

Què és el que més li agrada del Girona?

La convicció que tenen en el seu joc. Aquest sistema dels tres centrals i els dos carrilers molt pocs equips l'han sabut contrarrestar, fins i tot encara que hagin acabat guanyant. Fixi's les dificultats que va tenir el València dissabte passat. I es va acabar imposant gràcies a un autogol i un penal. El Girona té molts hàbits adquirits. I Machín va fer una cosa molt bona quan va decidir que per començar la Lliga aprofitaria un 80% dels jugadors que van assolir l'ascens per a l'onze. Tenen tots els mecanismes fets i pràcticament juguen de memòria. A més, Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] els ha sortit de collons, Portu també està aportant molts gols, els centrals a pilota parada també responen... la veritat és que és un equip ben treballat i conjuntat. I després tens Pere Pons, bàsic al mig del camp i en Granell. El Girona té un equip maco.

Un equip amb gana.

És clar. Tenen molta il·lusió i això es veu des del primer partit de lliga contra l'Atlètic de Madrid, on la victòria se'ls va escapar perquè el rival era l'Atlètic, que si no guanyaven. Lògicament en algun moment de la temporada vindran mals resultats però si l'equip no es posa nerviós segur que no tindrà cap problema per salvar la categoria.

Si el Girona guanya el Las Palmas i tanca la primera volta amb 26 punts, és probable que guanyant 4 partits més se salvi?

Sí. Si el Girona guanya dissabte se'n va 15 punts per sobre del Las Palmas, ves a saber quants respecte el Màlaga i a veure què fa l'Alabès. Hauria de ser una debacle que l'equip baixés. Fent una segona volta molt dolenta, tres partits els guanyes. El Las Palmas va últim i suma tres triomfs. Guanyant dissabte encarriles la permanència i t'assegures gairebé passar una segona volta tranquil·la.

El Girona, l'Eibar i el Leganés estan fent un bon any a Primera, a Segona mana l'Osca. I els històrics com Saragossa, Valladolid o el Mallorca, a Segona B, no se'n surten. El futbol és dels modestos?

El futbol és dels equips que fan bé les coses. Al final el sentit comú, per molts diners que tinguis, mana. Les

coses fetes amb sentit comú donen bons resultats. Fins i tot si baixes de categoria és important no perdre els papers, que és el que els està passant a aquests històrics o que li podria passar a un equip gran si caigués a Segona. Has de fer servir el sentit comú. I tenir visió a llarg termini.

Es pot somiar amb alguna cosa més que la permanència?

Tant de bo el Girona anés a la Lliga Europa o a la Champions, m'encantaria poder-ho veure, però l'objectiu del Girona és la permanència. I quedar a la posició 14 seria un èxit sensacional.

Què li falta al Girona?

No el conec tant a fons com per dir què falta o què no. Tenint en compte que Alcalá està encara lesionat, i jugant amb tres, potser si caldria un altre central per completar el joc que ofereixen Bernardo, Juanpe, Muniesa [http://www.diaridegirona.cat/tags/marc-muniesa.html] i Ramalho. Alguna vegada Timor també ha jugat de central i ho ha fet bé, com al camp de l'Espanyol. Una de les claus de la bona marxa del Girona és la secretaria tècnica, que lidera Quique Cárcel, i segur que s'encarregarà de reforçar aquelles posicions que cregui oportunes.

Fitxaria un altre porter?

Quan a l'estiu vaig veure que fitxaven Gorka Iraizoz vaig pensar que era un encert, que aportaria experiència a un equip que s'estrenava a Primera. Ara la realitat és que està jugant Bounou [http://www.diaridegirona.cat/tags/yassine-bounou.html]. És més jove i té camí. Jo recordo que quan Pau López va jugar la primera temporada a l'Espanyol molts deien que era un desastre. Jo l'havia tingut i sabia que era un gran porter. Tinc un tuit fixat al meu compte des del 2015 que diu «aquells que ara critiquen en Pau, a veure què diran d'aquí a uns anys». A veure, el Girona tampoc pot aspirar a tenir Neuer o Oblak. Té dos porters correctes per jugar a Primera Divisió.

Caldria un davanter?

Jo estaria tranquil. Repeteixo, estem parlant del Girona. L'equip té arribada per les bandes, amb Maffeo [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-maffeo.html] per la dreta i o Mojica o Aday per l'esquerre. Stuani està molt bé, és veritat, però és difícil trobar un equip de Primera que tingui dos golejadors destacats. Me'n sabria dir algun? Que el Girona tingui Stuani amb 9 i Portu amb 6 està molt bé. Quan falti Stuani doncs potser en surt un

altre i fa gols, també. La temporada que està fent el Girona és molt bona i si no abaixen la guàrdia, que segur que no l'abaixaran, no haurien de patir per salvar-se.

Com es veu, des de la distància, el projecte del Girona, amb el suport del Manchester City [http://www.diaridegirona.cat/tags/manchester-city.html]?

Fa unes setmanes vaig ser a Manchester i parlava, precisament, d'això, amb la gent d'allà. El City té diversos equips dependents, el Girona, el New York City, el Yokohama, el Melbourne i el Torque de l'Uruguai. Vaig estar parlant amb Domènec Torrent i Carles Planxart, que a més són gironins, el dia que l'Eibar n'hi va fer-ni quatre al Girona, en l'últim partit abans de Nadal. Ells tenen molta esperança en aquest projecte i em van parlar molt bé de Douglas Luiz [http://www.diaridegirona.cat/tags/douglas-luiz.html], que pràcticament no té protagonisme amb Pablo Machín. També és veritat que quan un equip funciona, a vegades costa donar entrada a nous jugadors. El City dona un suport important. Quan et cedeixen jugadors, uns sortiran bé i d'altres malament. I més enllà d'això, trenir el suport del City al darrere ha de donar una gran tranquil·litat per assentar el projecte.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/01/11/girona-partit-perillos-las-palmas/889361.html?utm_source=rss